

ปัจจัยเกี่ยวกับความผูกพันทางสังคมและการควบคุมตนเองที่ส่งผลต่อ
การกระทำผิดซ้ำเกี่ยวกับคดียาเสพติดของผู้ต้องขังหญิงใน
ทัณฑสถานหญิงกลาง

**Factors Related to Social Bond and Self-Control Affecting
Drug-Recidivism Among Female Offenders in Women's
Central Correctional Institution**

พัชรียา ก้อนแพง¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการกระทำผิดซ้ำเกี่ยวกับคดียาเสพติด เพื่อศึกษาถึงอิทธิพลของปัจจัยทางด้านความผูกพันทางสังคม (Social Bonds) การควบคุมตนเอง (Self-Control) ที่ส่งผลต่อการกระทำผิดซ้ำเกี่ยวกับคดียาเสพติดของผู้ต้องขังหญิงในทัณฑสถานหญิงกลางและเพื่อใช้เป็นแนวทางในการป้องกันมิให้ผู้ต้องขังที่กระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดกลับมากระทำผิดซ้ำอีกครั้งกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้ต้องขังหญิงในทัณฑสถานหญิงกลางจำนวน 300 คนโดยการใช้สูตรคำนวณของทาโรยามาเน่ (Taro Yamane) เป็นเครื่องมือในการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างและใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนาและสถิติอ้างอิง ได้แก่ การวิเคราะห์การแปรผันทางเดียว (One-way Anova) และการวิเคราะห์การจำแนกเชิงพหุคูณ (MCA)

พบว่า ผู้ต้องขังฯ ส่วนใหญ่มีระดับการกระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดสูงซึ่งส่วนใหญ่กระทำผิดซ้ำในฐานความผิดครอบครองเพื่อจำหน่าย

¹ นักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาอาชีววิทยาและงานยุติธรรม) ภาควิชาสังคมศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ e-mail address : pattynarak555@gmail.com

ข้อค้นพบจากการวิจัย พบว่า ปัจจัยการคบเพื่อนมีผลต่อการกระทำผิดมากที่สุด รองลงมาคือปัจจัยทางด้านประวัติการกระทำผิด ปัจจัยด้านการควบคุมตนเองและปัจจัยทางด้านความผูกพันทางสังคม โดยเฉพาะความผูกพันกับครอบครัวส่งผลต่อการกระทำผิดซ้ำเกี่ยวกับยาเสพติดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ข้อเสนอแนะควรส่งเสริมให้เกิดความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัว โดยเริ่มตั้งแต่กระบวนการขัดเกลาทางสังคม (Socialization) ที่เกิดจากการเลี้ยงดูของพ่อแม่และสนับสนุนด้านการศึกษา (School Program) เพราะสามารถสร้างกลไกในการป้องกันแนวโน้มในการกระทำผิดและเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีประสิทธิภาพได้ตามหลักทฤษฎีการควบคุมตนเองได้ (Self-Control)

คำสำคัญ : การกระทำผิดซ้ำ ยาเสพติด ความผูกพันทางสังคม การควบคุมตนเอง

Abstract

This research aimed to study the drug recidivism level, the influence of the social bond factors and the self-control factors on the drug recidivism of the female prisoners in the Central Women Correctional Institution, and to prevent the prisoners from continuing to commit the drug offence. The sample groups consisted of 300 female prisoners in the Central Women Correctional Institution. by using the formula of Taro Yamane as a tool to determine the size of the sample and using the questionnaire as a tool to collect information. Data were analyzed with descriptive statistics and inferential statistics consisting of one-way ANOVA and Multiple Classification Analysis.

It found out that most of the female prisoners have a high level of recidivism in drug crimes, in which most of the recidivists were arrested for drug sales charges.

According to the research findings, the factor of association with friends most considerably affected the offence, followed by the offence history factor, the self-control factors, and the social bond factors. Family bond significantly affected the drug recidivism at the level of 0.05.

As for the research recommendations, related agencies should promote the strength of family institution by beginning with the socialization stemming from parental upbringing. Related agencies should support the educational programs to create the mechanism for preventing children from committing the offence and enable children to be efficient adults according to the Self-Control Theory.

Keywords : the recidivism, drugs, social bond, self-control

บทนำ

1. ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันประเทศไทยกำลังเผชิญกับปัญหาผู้ต้องขังหญิงล้นคุกซึ่งจากสถิติของกรมราชทัณฑ์สำรวจ ณ วันที่ 1 ตุลาคม 2556 พบว่า ร้อยละ 80 คดียาเสพติดเป็นคดีที่ผู้ต้องขังหญิงกระทำผิดมากที่สุด โดยเฉพาะกลุ่มผู้ต้องขังหญิงที่กระทำผิดซ้ำในทัณฑสถานหญิงกลางซึ่งเป็นทัณฑสถานที่ใหญ่ที่สุดในประเทศไทยพบว่ามีสถิตินักโทษเด็ดขาดแยกตามประเภทคดีและแยกตามจำนวนครั้งที่ต้องโทษกระทำผิดซ้ำตั้งแต่ 2 ครั้งขึ้นไปในปี พ.ศ. 2556-2558

รวมทั้งสิ้น 1,178 คน ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับฐานความผิดอื่น ๆ พบว่า ร้อยละ 69.59 จะกระทำผิดซ้ำคดียาเสพติด รองลงมาจะกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ร้อยละ 10.97 และกระทำผิดต่อร่างกายร้อยละ 9.08 (สถิติผู้ต้องขัง กองแผนงาน กรมราชทัณฑ์) ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในฐานความผิดเกี่ยวกับคดียาเสพติด เนื่องจากเป็นคดีที่ผู้ต้องขังหญิงกระทำผิดซ้ำมากที่สุดจึงสนใจที่จะนำทฤษฎีความผูกพันทางสังคมของ (Travis Hirschi) และทฤษฎีการควบคุมตนเองของ (Michael Gottfredson and Travis Hirschi) ซึ่งทั้งสองทฤษฎีนี้จะให้ความสำคัญกับบทบาทของสถาบันครอบครัวที่เกิดจากการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ (Child Rearing or Monitoring) ในการขัดเกลา (Socialization) อบรมบ่มนิสัยดูแลเอาใจใส่ และลงโทษเมื่อมีการกระทำผิดสถาบันครอบครัวจึงเป็นพลังอำนาจในการควบคุมพฤติกรรมหรือแนวโน้มในการกลับมากระทำผิดได้ดี

ดังนั้นผู้วิจัยจึงอยากจะทราบว่า อิทธิพลของปัจจัยทั้งสองทฤษฎีนี้ ทฤษฎีใดที่จะส่งผลและสามารถนำมาอภิปรายการกระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดของผู้ต้องขังฯ ในทัณฑสถานหญิงกลางได้ดีที่สุดเนื่องจากทั้งสองทฤษฎีเป็นทฤษฎีที่ได้รับการยอมรับในทางอาชญาวิทยาอีกทั้งอิทธิพลของตัวแปรในทางทฤษฎีความผูกพันทางสังคม และทฤษฎีการควบคุมตนเองก็ได้มีงานวิจัยจำนวนมากที่นำปัจจัยในทางทฤษฎีมาทดสอบ เช่น งานศึกษาวิจัยของ ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี และอุนิษา เลิศโตมรสกุล (2553) ที่ได้ใช้ตัวแปรทั้งสองทฤษฎีทดสอบการกระทำผิดซ้ำคดียาเสพติดกรณีศึกษาผู้กระทำผิดร้ายแรงและมีโทษสูงและต้องดูแลเป็นพิเศษพบว่า ปัจจัยด้านครอบครัวและปัจจัยทางด้านการควบคุมตนเองมีผลต่อการกระทำผิด Sampson and Laub (1990 อ้างถึงใน พรชัย ชันดี, 2553) พบว่า ความผูกพันต่อครอบครัวและความมั่นคงในหน้าที่การงานในวัยผู้ใหญ่มีอิทธิพลที่ทำให้พฤติกรรมอาชญากรรมในวัยผู้ใหญ่ลดลง Stephen W. Baron (2003) พบว่า การควบคุมตนเองต่ำสามารถทำนายพฤติกรรมอาชญากรรมการใช้สารเสพติดได้

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

- 1) เพื่อศึกษาระดับการกระทำผิดซ้ำเกี่ยวกับคดียาเสพติดของผู้ต้องขังหญิงในทัณฑสถานหญิงกลาง
- 2) เพื่อศึกษาถึงอิทธิพลของปัจจัยทางด้านความผูกพันทางสังคม (Social Bonds) ปัจจัยทางด้านการควบคุมตนเอง (Self-Control) ที่ส่งผลต่อการกระทำผิดซ้ำเกี่ยวกับคดียาเสพติดของผู้ต้องขังหญิงในทัณฑสถานหญิงกลาง
- 3) เพื่อใช้เป็นแนวทางในการป้องกันมิให้ผู้ต้องขังที่กระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดกลับมากระทำผิดซ้ำอีกครั้งหลังจากพ้นโทษไปแล้ว

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและการสุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ ผู้ต้องขังหญิงที่กระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดมากกว่า 1 ครั้ง โดยคัดจากทะเบียนประวัติฐานข้อมูลผู้กระทำผิดซ้ำจากทัณฑสถานหญิงกลางจำนวน 645 ราย ซึ่งเป็นผู้ที่ศาลพิพากษาตัดสินลงโทษจำคุกในคดียาเสพติดจนถึงที่สุดแล้ว

1.2 การสุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้คือ การใช้สูตรคำนวณของ Taro Yamane เป็นเครื่องมือในการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 300 ราย และเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. เครื่องมือในการเก็บข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaires) ซึ่งได้มาจากการสร้างขึ้นบนพื้นฐานของทฤษฎีทางอาชญวิทยาและมีการตรวจสอบทั้งความเที่ยงตรงและความเชื่อถือได้ดังนี้

2.1 การสร้างแบบสอบถาม

ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามตามขั้นตอนต่อไปนี้

(1) ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย โดยศึกษาจากตำราวิชาการ วารสาร วิทยานิพนธ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ

(2) นำแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรม และข้อคำถามจากงานวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำคดียาเสพติด : กรณีศึกษาผู้กระทำผิดร้ายแรงและมีโทษสูงและต้องดูแลเป็นพิเศษ (ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี และอุนิษา เลิศโตมรสกุล, 2553 : 142-146) เป็นแนวทางในการพัฒนาสร้างแบบสอบถามตามระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์ โดยมีเนื้อหาสาระครอบคลุมเนื้อเรื่องที่ศึกษา

(3) นำแบบสอบถามที่ได้สร้างขึ้นและตรวจสอบแก้ไขเรียบร้อยแล้วนำเสนออาจารย์และผู้ทรงคุณวุฒิตรวจและแก้ไข เพื่อหาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา

2.2 ลักษณะแบบสอบถาม

สำหรับข้อมูลที่ใช้ในแบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ส่วนคือ

ส่วนที่ 1 ภูมิหลังของผู้ต้องขังฯซึ่งใช้เป็นตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ในการศึกษา มีข้อคำถามทั้งหมด 13 ข้อแบ่งเป็นแบบเติมคำและแบบเลือกตอบอีกทั้งยังถามถึงประวัติการกระทำผิดในฐานความผิดอื่น ๆ ทั้งที่ถูกดำเนินคดีและไม่ถูกดำเนินคดี

ส่วนที่ 2 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่คาดว่าจะส่งผลต่อการกระทำผิดซ้ำเกี่ยวกับยาเสพติด ได้แก่ ปัจจัยทางด้านความผูกพันทางสังคม (Social Bond) ปัจจัยทางด้านการควบคุมตนเอง (Self-Control) ซึ่งใช้เป็นตัวแปรอิสระ (Independent Variable) ในการศึกษา มีคำถามแบบเลือกตอบทั้งหมด 46 ข้อ

ส่วนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับการกระทำผิดซ้ำเกี่ยวกับยาเสพติดภายในระยะเวลา 3 ปีที่ผ่านมาเคยกระทำความผิดฐานใดบ้าง (ทั้งที่ถูกดำเนินคดีและไม่ถูกดำเนินคดี) ซึ่งเป็นตัวแปรตาม (Dependent Variable) ในการศึกษา

2.3 การทดสอบเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านอาชีววิทยา 3 ท่านเพื่อพิจารณาหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ว่าแบบสอบถามมีเนื้อหาถูกต้อง ครอบคลุมเรื่องที่จะวัดหรือไม่ ซึ่งได้ค่า IOC แต่ละข้อมากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 หลังจากนั้นนำแบบสอบถามไปตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้าง (Structural Validity) โดยวิธีการทางสถิติ

ผู้วิจัยทำการทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปทำการทดสอบกับกลุ่มทดลองคือ ผู้ต้องขังหญิงที่กระทำผิดซ้ำซึ่งถูกศาลพิพากษาตัดสินลงโทษจำคุกในคดียาเสพติดรวม 90 ราย และนำแบบสอบถามดังกล่าวมาหาค่า Alpha-Coefficient โดยวิธีการของ Cronbach โดยกำหนดค่านัยสำคัญที่ 0.05 พบว่า มาตรฐานวัดความผูกพันทางสังคม (Social Bond) ทั้ง 3 ด้านมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาหรือมีค่าความเชื่อมั่น 0.7 คะแนนส่วนมาตรฐานวัดการควบคุมตนเอง (Self-Control) มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา 0.9 คะแนน ซึ่งถือว่ามาตรฐานวัดทั้งสองส่วนมีความเชื่อมั่นอยู่ในระดับสูง

3. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยมีขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

3.1 ผู้วิจัยนำเสนอโครงร่างวิทยานิพนธ์ถึงคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคนมหาวิทยาลัยมหิดล (MU-IRB) เพื่อรับรองจริยธรรมการวิจัยในคน

3.2 ผู้วิจัยทำหนังสือขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลจากคณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ถึงอธิบดีกรมราชทัณฑ์เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลจากผู้ต้องขังหญิงในทัณฑสถานหญิงกลาง

3.3 ผู้วิจัยอธิบายวัตถุประสงค์ของการวิจัยทั้งหมดแก่ผู้ต้องขังฯ ก่อนเริ่มทำแบบสอบถาม

3.4 ผู้วิจัยขอความร่วมมือให้เจ้าหน้าที่ทัณฑสถานหญิงกลางช่วย แจกแบบสอบถามแก่ผู้ต้องขังฯ เพื่อตอบแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยเป็นผู้อ่าน ข้อคำถามให้ผู้ต้องขังฯ ฟังด้วยตนเอง และให้ผู้ต้องขังฯ ทำแบบทดสอบไปพร้อม กันครั้งเดียว โดยใช้เวลาประมาณ 50 นาที หลังจากนั้นผู้วิจัยตรวจสอบ ความถูกต้องและความครบถ้วนของแบบสอบถาม

3.5 เมื่อผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 300 ราย จึงนำ ข้อมูลที่ได้มาสรุปและประมวลผลข้อมูล

4. การประมวลผลข้อมูล

ผู้วิจัยนำตัวแปรในแบบสอบถามมาสร้างตัวแปรในโปรแกรม สำเร็จรูป โดยตั้งชื่อเป็นภาษาอังกฤษโดยสื่อความหมาย เช่น ระดับการศึกษา >education อายุ >age กำหนดระดับตัวแปรให้กับตัวแปรแต่ละตัวและนำ ข้อมูลทั้งหมดที่ได้จากแบบสอบถามป้อนใส่ในโปรแกรมที่จัดเตรียมไว้และ ประเมินผลด้วยโปรแกรม SPSS for Window

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 สถิติเชิงพรรณนาเพื่ออธิบายลักษณะทั่วไปของปัจจัยภูมิหลัง ของผู้ต้องขังหญิงในทัณฑสถานหญิงกลางโดยนำเสนอเป็นตารางแจกแจง ความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

5.2 สถิติเชิงอ้างอิงการวิจัยครั้งนี้ใช้สถิติ การวิเคราะห์การแปรผัน ทางเดียว (One-way anova) และใช้การวิเคราะห์การจำแนกเชิงพหุคูณ Multiple Classification Analysis (MCA)

ผลการวิจัย

ปัจจัยภูมิหลังของผู้ต้องขังหญิงพบว่า ผู้ต้องขังหญิงที่กระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดมีอายุโดยเฉลี่ย 37 ปี มีอายุขณะกระทำความผิดโดยเฉลี่ย 35 ปี ได้รับการศึกษาในระดับประถมศึกษา นับถือศาสนาพุทธ ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป มีรายได้โดยเฉลี่ยเดือนละ 8,273 บาท อยู่กับสามีโดยไม่ได้สมรส มีบุตรโดยเฉลี่ย 2 คน ครอบครัวทะเลาะกันเป็นบางครั้ง หลังจากพ้นโทษไปแล้วส่วนใหญ่กลับไปอาศัยอยู่ที่เดิมและมีเพื่อนสนิทที่เคยกระทำผิดโดยเฉลี่ย 4 คนขึ้นไป ซึ่งก่อนที่จะถูกดำเนินคดีผู้ต้องขังมีปัญหาด้านการเงินและเคยมีประวัติการกระทำผิดในฐานความผิดอื่น ๆ มาก่อนทั้งที่ถูกดำเนินคดีและไม่ถูกดำเนินคดี ส่วนใหญ่กระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินและพบว่า มีระดับการกระทำผิดซ้ำเกี่ยวกับยาเสพติดสูงทั้งที่ถูกดำเนินคดีและไม่ถูกดำเนินภายในระยะเวลา 3 ปีที่ผ่านมา พบว่ามีจำนวนครั้งที่กระทำผิดซ้ำโดยเฉลี่ยคนละ 3.72 ครั้งส่วนใหญ่กระทำผิดซ้ำฐานครอบครองเพื่อจำหน่าย

จากการศึกษาตัวแปรภูมิหลังทางสังคมที่ใช้เป็นตัวแปรอิสระหรือตัวแปรร่วมเมื่อนำมาวิเคราะห์จำแนกพฤติกรรมร่วมกับตัวแปรตามพบว่า ปัจจัยทางด้านการคบเพื่อนโดยเฉพาะจำนวนกลุ่มเพื่อนสนิทที่ผู้ต้องขังมีจำนวนมากสะท้อนให้เห็นถึงความเข้มข้นในการคบหาสมาคมกับผู้ที่กระทำผิดสูงย่อมมีแนวโน้มที่จะกระทำผิดสูงตามไปด้วย และปัจจัยทางด้านการประวัติการกระทำ ความผิดมีผลต่อการกระทำผิดซ้ำเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ต้องขังหญิง ($Sig=.000$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อนำตัวแปรอิสระที่เป็นปัจจัยทางด้านทฤษฎีอาชญาวิทยามาวิเคราะห์ความแปรปรวนของการกระทำผิดซ้ำเกี่ยวกับยาเสพติด พบว่า ปัจจัยทางด้านความผูกพันทางสังคม โดยเฉพาะความใกล้ชิดสนิทสนม ความรัก ความห่วงใยที่มีต่อพ่อแม่ สามีและลูกส่งผลการกระทำผิดซ้ำเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ต้องขังฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ($Sig. .049^*$) ปัจจัยทางด้าน

การควบคุมตนเองทั้ง 6 ด้าน ส่งผลต่อการกระทำผิดซ้ำเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ต้องขังฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (Sig. .016*)

ตัวแปรร่วม ได้แก่ อายุปัจจุบัน อายุขณะกระทำความผิด ประวัติการกระทำผิด พบว่า ประวัติการกระทำผิดส่งผลต่อการกระทำผิดซ้ำเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ต้องขังฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ปัจจัยภูมิหลัง ได้แก่ การคบเพื่อน พบว่าส่งผลต่อการกระทำผิดซ้ำเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ต้องขังหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตัวแปรทางด้านข้อผูกมัด ความเชื่อเกี่ยวกับกฎหมาย ความเชื่อเกี่ยวกับศาสนา อายุ อายุขณะกระทำความผิด ไม่ส่งผลต่อการกระทำผิดซ้ำเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ต้องขังหญิง เนื่องจากเป็นการกระทำผิดในวัยผู้ใหญ่และเป็นการกระทำผิดติดนิสัยจึงทำให้ตัวแปรทางด้านประวัติการกระทำผิดและการคบเพื่อนส่งผลมากกว่า รวมถึงอิทธิพลของปัจจัยทางด้านการควบคุมตนเองและความผูกพันทางสังคมส่งผลมากกว่าข้อผูกมัดและความเชื่อเกี่ยวกับกฎหมายและศาสนา จึงทำให้ผู้ต้องขังฯ มีความผูกพันทางสังคมต่อบุคคลอื่นโดยเฉพาะพ่อแม่ไม่ดี จึงส่งผลให้ปัจจัยการควบคุมตนเองมีผลมากกว่าปัจจัยด้านอื่น

การอภิปรายผลการวิจัย

ความผูกพันทางสังคมกับการกระทำผิดซ้ำเกี่ยวกับคดียาเสพติด พบว่า ผู้ต้องขังหญิงที่กระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดมีความผูกพันทางสังคมในระดับต่ำโดยเฉพาะความผูกพันกับครอบครัวทางด้านความใกล้ชิดสนิทสนม ความรัก ความห่วงใยที่มีต่อพ่อแม่ สามีและลูก ผู้ต้องขังฯ โดยส่วนใหญ่มีความสุขที่ได้อยู่กับครอบครัวแต่ไม่ชอบที่จะพูดคุยปรึกษา ปัญหาต่าง ๆ ให้กับพ่อแม่ได้รับรู้ จึงเป็นทำให้เกิดความอ่อนแอของความผูกพันในครอบครัวที่ผู้ต้องขังฯ มีต่อพ่อแม่ ไม่ดี (Weak Bond) คือมีความห่างเหิน ไม่มีความใกล้ชิดสนิทสนม ไม่ผูกติด ยึดติด ต่อพ่อแม่ทำให้ไม่ได้รับการอบรมสั่งสอนที่ดี และ

ไม่ได้รับการสอดส่องดูแลทางด้านบุคลิกภาพ เช่น พฤติกรรมต่อต้านสังคมที่ติดนิสัยมาตั้งแต่เด็กอย่างใกล้ชิด จึงทำให้พฤติกรรมในการกระทำผิดสั่งสมขึ้นเรื่อย ๆ เมื่อกระทำผิดหลายครั้งจึงเกิดความเคยชินในการกระทำผิดจนกลายเป็นอาชญากรอย่างสมบูรณ์แต่เยาว์วัยและหวนกลับมากระทำผิดซ้ำอีกเมื่อมีโอกาสนั้นทักษะของ Hirschi ความผูกพันกับครอบครัวหรือความผูกพันต่อพ่อแม่ (Parental Attachment) เป็นเรื่องที่สำคัญที่สุดเพราะถ้าขาดความผูกพันต่อพ่อแม่แล้วความผูกพันด้านอื่น ๆ ก็จะมีผลตามมา อย่างเช่น ความผูกพันที่มีต่อ สามี และลูก

การที่ผู้ต้องขังฯ มีพฤติกรรมในการกระทำผิดติดนิสัยทั้งที่ถูกดำเนินคดีและไม่ถูกดำเนินคดีซึ่งส่วนใหญ่กระทำผิดในคดีลักทรัพย์เพราะมีโทษระยะสั้น ทำให้มีโอกาสหมุนเวียนเข้ามาในทัณฑสถานอยู่เป็นประจำ โดยเฉพาะกลุ่มผู้ต้องขังฯ ที่กระทำผิดติดนิสัยในคดียาเสพติดที่เข้าไปเพราะมุงหารายได้ เมื่อถูกจับหรือจำคุกจึงทำได้เฉพาะเคยผ่านการจองจำในทัณฑสถานหญิงมาก่อนจึงใช้ชีวิตในทัณฑสถานที่มุงให้เวลาผ่านไปวัน ๆ เพื่อรอการพ้นโทษ สาเหตุที่ทำให้ผู้ต้องขังฯ มีพฤติกรรมที่กระทำผิดซ้ำจนเป็นนิสัยก็เพราะว่าสภาพครอบครัวขาดความรัก ความอบอุ่นที่มีต่อพ่อแม่และขาดสัมพันธ์ภาพที่ดีกับสามี และลูก ดังนั้นครอบครัว จึงมีความสำคัญต่อพฤติกรรมการกระทำผิดของผู้ต้องขังฯ มากที่สุด เพราะความผูกพันนี้จะทำให้ผู้ต้องขังฯ มีความสนใจ ใส่ใจ และคำนึงถึงความรู้สึกของพ่อแม่ สามี และลูก ก่อนที่จะทำอะไรก็จะคำนึงถึงบุคคลที่เขารัก ความผูกพันจึงเป็นพลังอำนาจในการยับยั้งมิให้กระทำผิด โดยเริ่มจากกระบวนการขัดเกลา (Socialization) ที่เกิดจากการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ตั้งแต่วัยเด็ก ซึ่งถ้าหากกระบวนการขัดเกลามีความบกพร่องหรืออบรมเลี้ยงดูไม่ดีมาตั้งแต่เด็ก (Ineffective Child Rearing) เช่น ไม่ได้รับการขัดเกลา อบรมบ่มนิสัย (Inadequate Socialization) ให้มีความอดทนอดกลั้นตั้งแต่เด็ก ไม่ยอมรับว่า (Poor Recognition) ลูกตนเองมีพฤติกรรมที่ไม่ดี หรือเมื่อรู้ว่า

กระทำผิดเกิดขึ้นแล้ว พ่อแม่ ไม่ได้ดูแลเอาใจใส่หรือติดตามสอดส่อง (Poor Supervision) ปล่อยปละละเลย ไม่ว่ากล่าวตักเตือน หรือลงโทษ (Poor Punishment) เพื่อให้เกิดความเกรงกลัวต่อผลของการกระทำผิดทำให้ผู้ต้องขังฯ เกิดความเคยชินในการกระทำผิดจนติดเป็นนิสัยและส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมในวัยผู้ใหญ่ได้ เช่น เป็นคนที่ไม่ยอมรับที่จะประพฤติปฏิบัติตามกรอบบรรทัดฐานของสังคม (Internalized The Norms) เป็นคนที่ขาดศีลธรรม (Moral Beings) มโนธรรม (Conscience) ตลอดจนขาดความละเอียดรอบคอบจนมีพฤติกรรมที่ ตี้อารมณ์ ก้าวร้าว ขอบต่อต้านสังคม (Antisocial Behavior) ชอบเสี่ยง โดยไม่เกรงกลัวต่อการกระทำผิดกฎหมาย จึงชอบหางานง่าย ๆ เพื่อแลกกับทรัพย์สินเงินทอง จึงหันมาเสพ หรือจำหน่ายยาเสพติด เพราะก่อนที่จะกลับมากระทำผิดผู้ต้องขังฯ มีปัญหาทางการเงิน ต้องหาเลี้ยงลูกคนเดียว ผู้ต้องขังฯ ส่วนใหญ่จึงมีความห่วงใยสามีน้อยที่สุด เพราะต้องแบกรับภาระและรับผิดชอบค่าใช้จ่ายทั้งหมดของครอบครัว โดยการออกไปทำงานนอกบ้านคนเดียว ปัญหาเหล่านี้จึงเป็นเงื่อนไขทั้งทางตรงและทางอ้อมในการอบรมเลี้ยงดูที่ไม่ดีที่ส่งผ่านไปยังความผูกพันของครอบครัวโดยเฉพาะกับ พ่อแม่ ในการทำหน้าที่อบรมสั่งสอน (Monitoring) ให้ผู้ต้องขังฯ มีความอดทน อดกลั้นรู้จักการยับยั้งชั่งใจ หน่วงเหนี่ยวไม่ให้ผู้ต้องขังฯ กลับมากระทำผิดซ้ำอีก เช่นเดียวกับ นวลจันทร์ ทศนชัยกุล (2548) ที่ว่าฐานะทางเศรษฐกิจความยากจน รายได้ต่ำ หรือว่างงาน ไม่มีรายได้ รายได้ไม่แน่นอน ครอบครัวขาดแคลน ภาวะเศรษฐกิจที่ฝืดเคืองและขัดสนนับว่าเป็นข้อบกพร่องของครอบครัว ที่ไม่สามารถหาสิ่งจำเป็นแก่ชีวิตได้ ทางออกที่เกิดขึ้นเพื่อการอยู่รอดคือการกระทำความผิด

ดังนั้นผู้ต้องขังฯ ในทัณฑสถานหญิงกลางมีความผูกพันทางสังคมต่ำ โดยเฉพาะความผูกพันที่มีต่อพ่อแม่ไม่ดี (Weak Bond) จึงทำให้ผู้ต้องขังฯ เป็นคนที่ขาดพลังอำนาจในการควบคุมภายในให้กับจิตใจ (Internal Control) ส่งผลให้เป็นคนที่ขาดความยับยั้งชั่งใจ ขาดศีลธรรมประจักษ์เพราะความผูกพัน

เป็นองค์ประกอบด้านอารมณ์หรือความรักหรือสัญญาผูกมัดที่ผู้ต้องขังฯ มีต่อพ่อแม่ ถ้าความผูกพันเหล่านี้มีปัญหามาตั้งแต่วัยเด็ก จนกระทั่งเข้าสู่เส้นทางของความเป็นผู้ใหญ่ (Stability) แนวโน้มหรือพฤติกรรมในการกระทำผิดจึงซัดขึ้นเพราะความผูกพัน เป็นเสมือนรอยต่อของชีวิต (Transition) เช่น มีการแต่งงาน การเข้าศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ การแยกทางกับครอบครัว รอยต่อของชีวิตดังกล่าวเป็นจุดผกผันของชีวิต (Turning Point) ที่ทำให้ชีวิตของผู้ต้องขังฯ ไม่ดี ชีวิตตกต่ำจนเป็นเหตุให้กลับมากระทำผิดซ้ำเกี่ยวกับยาเสพติดอีกครั้ง (อ้างถึงใน เสกสรรค์ เครือคำ, 2558) ซึ่งเป็นไปตามทฤษฎีความผูกพันทางสังคม (Social Bond) ที่ได้อธิบายรับรองไว้ว่า คนที่มีความผูกพันทางสังคมต่ำ มีแนวโน้มในการกระทำผิดสูง และผู้ที่มีความผูกพันทางสังคมสูงจะมีแนวโน้มในการกระทำผิดต่ำ ผลการวิจัยจึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งเอาไว้ และสอดคล้องกับการศึกษาของ (ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี, 2548; ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี และอุนิษา เลิศโตมรสกุล, 2553; นุชนาฏ มุกระ, 2553; ญัฐพงษ์ เชื้อชาติ, 2555; พระมหาสมชาย จำปาทอง, 2558) และงานวิจัยต่างประเทศ Sampson and Laub, 1990; Thornberry et al., 1991 (อ้างถึงใน พรชัย ชันดี, 2553); Voorhis, Cullen, Mathers, และ Garner, (1988 อ้างถึงใน พิริยา เขียววิชัย, 2558)

การควบคุมตนเองสูงจะส่งผลต่อการกระทำผิดซ้ำเกี่ยวกับยาเสพติดในระดับต่ำ พบว่า ผู้ต้องขังในทัณฑสถานหญิงกลางมีการควบคุมตนเองต่ำ (Low Self-Control) ที่ฝังลึกอยู่ในบุคลิกลักษณะ เช่น เป็นคนหุนหันพลันแล่น ชอบทำงานง่าย ๆ ชอบเสี่ยงเพื่อทดสอบความสามารถตนเอง เป็นคนเจ้าอารมณ์ และชอบยึดตนเองเป็นศูนย์กลางซึ่งอาการหรือแนวโน้ม (Propensity) ที่ผู้ต้องขังกระทำผิดนี้อาจจะเปลี่ยนแปลงได้ตามปัจจัยต่าง ๆ ที่ Gottfredson & Herschi เรียกแนวโน้มนี้ว่า การควบคุมตนเอง (Self-control) ซึ่งภายในระยะเวลา 3 ปี ที่ผ่านมาผู้ต้องขังฯ เคยมีประวัติในการกระทำผิดมาก่อนทั้งที่ถูก

ดำเนินคดีและไม่ถูกดำเนินคดี เช่น คดีเกี่ยวกับทรัพย์สิน เกี่ยวกับชีวิตร่างกาย และคดีเกี่ยวกับยาเสพติด ไม่ว่าจะเป็นการเสพ จำหน่าย ครอบครองเพื่อจำหน่าย ช่วงเวลาที่ได้รับโทษดำรงชีวิตในเรือนจำหรือทัณฑสถานอยู่บ่อยครั้ง ทำให้อุปนิสัยเปลี่ยนแปลงไปกับสิ่งแวดล้อมภายในที่ต้องคลุกคลี สนทนากับกลุ่มเพื่อนที่กระทำผิดมาก่อนจนเกิดการถ่ายทอด เทคนิคและค่านิยมผิด ๆ มาให้ ประกอบกับเมื่อพ้นโทษออกมาก็ยังขัดสนเรื่องเงินทอง มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ย่ำแย่แค้นแค้นไม่มีใครให้ออกาสรับเข้าทำงานสุจริตเวลาผ่านไปความจำเป็นในการอยู่รอดแลกกับความเป็นอยู่เรื่องปากท้องของตนเองและครอบครัว ยิ่งต้องมีการรับผิดชอบเลี้ยงดูลูกแต่เพียงคนเดียว การหวนกลับมากระทำผิดซ้ำเพื่อลูก เพื่อครอบครัวนั้นจึงเกิดขึ้นไม่ยาก ในการวิจัยครั้งนี้ กลุ่มเพื่อนจึงมีอิทธิพลในการชักจูงให้ผู้ต้องขังฯ กลับมากระทำผิดซ้ำ มากกว่าคนอื่น ๆ เพราะการได้เข้าไปติดต่อสื่อสารและคลุกคลีกับกลุ่มเพื่อนทำให้ผู้ต้องขังฯ เกิดแรงจูงใจที่จะเรียนรู้เพื่อซึมซับเอาค่านิยมและความเชื่อในการละเมิดกฎหมายโดยมี เงินเป็นรางวัลและเป็นแรงเสริมให้กระทำผิดสูงขึ้นทำให้มีแนวโน้มที่จะกลับมากระทำผิดซ้ำบ่อยขึ้น เช่น เห็นเพื่อนขายยาเสพติดทำให้ร่ำรวย ทำให้มีชีวิตที่สุขสบาย ซึ่งจริง ๆ แล้วก็คือการซึมซับเอาค่านิยมและความเชื่อในการละเมิดกฎหมายที่ผู้ต้องขังฯ ได้เรียนรู้จนเป็นแรงบันดาลใจในการกลับมากระทำผิดซ้ำอีกครั้ง หลังจากพ้นโทษไปแล้ว เช่นเดียวกับ Hirschi เห็นว่า คนที่มีความเข้มข้นในการคบหาสมาคมกับผู้ที่กระทำผิดสูงย่อมมีแนวโน้มที่จะกระทำผิดสูงตามไปด้วย เนื่องจากจำนวนเพื่อนที่กระทำผิดนี้สะท้อนให้เห็นถึงการเทใจ (Give Weight to the Ratio of Pro-Deviance) ให้กับคนที่เขาชื่นชอบ บุคคลที่เขาประทับใจ หากเพื่อนที่คบหาสมาคมด้วยมีจำนวนมากก็แสดงว่า การคบหาสมาคมก็เข้มข้นมากขึ้นไปด้วย เพราะได้เรียนรู้และซึมซับการกระทำผิดมากขึ้น เช่นเดียวกับ Matsueda เห็นว่า การคบหาสมาคมกับเพื่อนจำนวนมาก ๆ กลุ่มเพื่อนเหล่านี้จะช่วยถ่ายทอดค่านิยมและความเชื่อในเรื่องการละเมิดกฎหมาย

(Matsueda,1982; Sutherland and Cressey (1978 อ้างถึงใน ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี, 2553; 113-114)

จะเห็นได้ว่าความสามารถในการระงับยับยั้ง (Self-Restrain) หรือพลังอำนาจในการควบคุม (Controlling Force) อาการ (Sign) หรือแนวโน้ม (Predisposition) ที่แสดงออกมาในรูปแบบต่าง ๆ ของผู้ต้องขังนั้น ล้วนมาจากผลพวงที่ผู้ต้องขังขาดพลังอำนาจในการควบคุมพฤติกรรมโดยตรง (Direct Control) ที่ได้มาจากการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ตั้งแต่วัยเด็ก (Ineffective Child Rearing) เริ่มตั้งแต่การให้ความรักความอบอุ่นที่เหมาะสมไม่มากหรือน้อยจนเกินไป อบรมสั่งสอน (Monitoring) ให้มีความอดทน อดกลั้น หักห้ามจิตใจรู้จักตกเตือนและลงโทษเมื่อเห็นลูกกระทำความผิด รวมทั้งสอดส่องดูแลพฤติกรรมของผู้ต้องขังตั้งแต่เด็กอย่างใกล้ชิด สิ่งเหล่านี้จะช่วยให้การเลี้ยงดูก็จะมีประสิทธิภาพทำให้ผู้ต้องขังรู้จักยับยั้งชั่งใจ รู้จักห่างไกลจากกลุ่มเพื่อนที่อยู่เกี่ยวกับยาเสพติด ซึ่งความรักความผูกพัน ความใกล้ชิดสนิทสนมที่ผู้ต้องขังมีต่อพ่อแม่จะช่วยลดพฤติกรรมต่อต้านสังคมที่ฝังรากลึกลงไปในบุคลิกลักษณะตั้งแต่เด็ก ๆ ไม่ให้ส่งผลต่อเนื่องไปยังพฤติกรรมในวัยผู้ใหญ่ได้ เปรียบเสมือนการตัดช่องโอกาสในการกระทำผิดลงได้แม้ว่าผู้ต้องขังฯ จะเคยมีประวัติในการกระทำผิดมาแล้วก็ตาม เช่นเดียวกับ Moffitt เจ้าของทฤษฎี Life Course Persistent Offender and Adolescent Limited offenders (ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี, 2555 : 191) เชื่อว่า แนวโน้ม (Predisposition) หรืออาการที่ฝังรากลึกลงไปในบุคลิกลักษณะ (Trait) ของคนเราสามารถติดตัวคนเราไปได้ตลอดชีวิต เปลี่ยนแปลงได้ยาก แต่ถ้าหากผู้ต้องขังมีความผูกพันทางสังคมที่อ่อนแอ พลังอำนาจในการควบคุมจิตใจก็จะอ่อนแอลงไปด้วยก็จะมีแนวโน้มในการไปคบหาสมาคมกับเพื่อนที่เคยกระทำผิดมาก่อนและหวนกลับมากระทำผิดสูง

ฉะนั้น ผู้ต้องขังฯ ที่มีการควบคุมตนเองสูงจะมีแนวโน้มที่จะคบหาสมาคมกับเพื่อนที่กระทำผิดได้น้อยและจะไม่กลับมากระทำผิดซ้ำอีกตลอดทุกช่วงของชีวิตส่วนผู้ต้องขังที่มีการควบคุมตนเองต่ำก็จะมีโอกาสกลับไปคบหาสมาคมกับกลุ่มเพื่อนที่เป็นอาชญากรได้ง่ายทำให้แนวโน้มในการกลับมากระทำผิดสูงทั้งนี้ขึ้นอยู่กับกรอบเลี้ยงดูของพ่อแม่ สอดคล้องกับการศึกษาของ (พิมหทัย สังสุทธิ, 2555; อุษณีย์ ทิพย์สุวรรณ, 2555; จิตราภรณ์ จิตรธร, 2551; ปรีทรรศน์ แสงทองดี, 2550; พระมหาสมชาย จำปาทอง, 2558; ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณีและอุนิษา เลิศโตมรสกุล, 2553; เสกสิทธิ์ สวรรยาธิปัติ, 2554) และงานวิจัยต่างประเทศการศึกษาของ Cheung (1997 อ้างถึงใน ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี และอุนิษา เลิศโตมรสกุล, 2553) McBride and McCoy (1993 อ้างถึงใน พิมหทัย สังสุทธิ, 2555); Stephen W. Baron, 2003; Nicole W.T. Cheung และ Yuet W. Cheung, 2008 (อ้างถึงใน พระมหาสมชาย จำปาทอง, 2558) Witkin และคณะ, 1994 (อ้างถึงใน ณัฐพงษ์ เชื้อชาติ, 2555)

สรุป

ทฤษฎีความผูกพันทางสังคมของ Travis Hirschi และทฤษฎีการควบคุมตนเองของ Michael Gottfredson สามารถนำมาอธิบายสาเหตุการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังหญิงในทัณฑสถานหญิงกลางได้เป็นอย่างดีโดยใช้ปัจจัยทางด้านความผูกพันทางสังคม (Social Bond) ที่เริ่มต้นจากการเลี้ยงดูของพ่อแม่เป็นตัวกลาง เชื่อมโยงกับปัจจัยทางด้านการควบคุมตนเอง ประวัติการกระทำผิดของผู้ต้องขังและการคบหาสมาคมกับเพื่อนสนิทที่เคยกระทำผิดมาก่อนเพื่อชี้ให้เห็นถึงอิทธิพลของปัจจัยทางด้านความผูกพันทางสังคมโดยเฉพาะความรัก ความผูกพัน ความใกล้ชิด สนับสนุนที่ผู้ต้องขังฯ มีต่อพ่อแม่ สามี และลูก หรือสมาชิกในครอบครัว ความผูกพันนี้จะช่วยเสริมสร้างความเข้มแข็งและ

เป็นพลังอำนาจในการควบคุมตนเองให้กับสมาชิกในครอบครัวไม่ให้มีพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนและกลับมาในการกระทำผิดได้เป็นอย่างดี

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

รัฐบาลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรกระตุ้นหรือส่งเสริมให้เกิดความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม เช่น ครอบครัว โรงเรียน สถาบันการทำงาน องค์กรในชุมชน โดยเฉพาะความผูกพันในครอบครัวเพื่อให้ทุกคนเห็นความสำคัญของครอบครัวโดยเริ่มตั้งแต่กระบวนการขัดเกลาทางสังคม (Socialization) ที่เกิดจากการเลี้ยงดูของพ่อแม่ตั้งแต่การตระหนักในบทบาทหน้าที่ของพ่อและแม่ให้มีการสื่อสารที่ดีระหว่างสมาชิกในครอบครัว เช่น พูดคุย ปรึกษาหารือและรับฟังปัญหาซึ่งกันและกัน มีกิจกรรมที่ใช้เวลาอยู่กับครอบครัว โดยใช้หลักคุณธรรม จริยธรรมในการสอนลูกให้รู้จักหน้าที่ มีความอดทนอดกลั้นต่อความยากลำบาก จะได้เป็นกลไกในการป้องกันมิให้ผู้ต้องชังฯ พัฒนาพฤติกรรมอาชญากรรม หรือพฤติกรรมเบี่ยงเบนจะได้ไม่กลับมากระทำผิดซ้ำอีก

ควรมีโครงการสนับสนุนด้านการศึกษา (School Program) ช่วยเหลือให้เยาวชนได้รับการศึกษาและสำเร็จการศึกษาโดยร่วมมือกับครอบครัวและชุมชน เพื่อให้เยาวชนได้รับการศึกษาสูงสุดเพราะการศึกษาจะทำให้เยาวชนได้รับการขัดเกลาทางสังคม มีศีลธรรมและจรรยาบรรณและใช้วิชาความรู้ในการมีอาชีพที่ดีและให้รางวัลสำหรับการประพฤติตนเป็นคนดีทั้งในห้องเรียนและที่บ้าน เพราะการที่ผู้ต้องชังฯ มีความอบอุ่นจากครอบครัว และมีความผูกพันที่ดีกับโรงเรียน ชุมชน เพื่อน ๆ จะสามารถสร้างกลไกในการป้องกันการแนวโน้มในการกระทำผิดและเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีประสิทธิภาพได้ตามหลักทฤษฎีการควบคุมตนเองได้ Self-control

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

- 1) ควรมีการศึกษาวิจัย ทั้งด้านปริมาณและคุณภาพเพื่อจะได้ข้อมูลเชิงลึกและมีความน่าเชื่อถือ
- 2) ควรศึกษาวิจัยในกลุ่มผู้กระทำผิดซ้ำในคดีอื่น ๆ เช่น ผู้กระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน เพศ ร่างกาย หรือคดีอุกฉกรรจ์ เพื่อทดสอบอิทธิพลของทฤษฎีในทางอาชญวิทยา
- 3) ควรมีการศึกษาวิจัยเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มผู้กระทำผิดซ้ำชาย/หญิงในคดียาเสพติดเพื่อให้ทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำและทราบถึงระดับการกระทำผิดซ้ำระหว่างผู้ต้องขังชายและกลุ่มผู้ต้องขังหญิง
- 4) ควรมีการศึกษาวิจัยในทฤษฎีอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องในทางอาชญวิทยากับผู้ต้องขังที่กระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดโดยเฉพาะตัวแปรด้านการคบเพื่อนและประวัติการกระทำผิด

เอกสารอ้างอิง

- ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี. (2555). ทฤษฎีอาชญวิทยาร่วมสมัยกับการวิจัยทางด้านอาชญวิทยาในปัจจุบัน. (พิมพ์ครั้งที่ 2). นนทบุรี : หิรินหยางการพิมพ์.
- นวลจันทร์ ทศนชัยกุล. (2548). อาชญากรรม การป้องกัน : การควบคุม. (พิมพ์ครั้งที่ 2). นนทบุรี : พรทิพย์การพิมพ์.
- เสกสัน เครือคำ. (2558). อาชญากรรม อาชญวิทยาและงานยุติธรรมทางอาญา. นครปฐม : เพชรเกษมการพิมพ์.
- จิตราภรณ์ จิตรธร. (2551). การกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนในฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ศึกษาเชิงทฤษฎีการควบคุมตนเอง การควบคุมทางสังคม และการคบหาสมาคมที่แตกต่าง. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาอาชญวิทยาและงานยุติธรรมบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.

ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี. (2548). **ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของเด็กและเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล**. วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, สาขาอาชญาวิทยา การบริหารงานยุติธรรมและสังคม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.

ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี และอนิชา เลิศโตมรสกุล. (2553). **ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำคดียาเสพติด กรณีศึกษาผู้กระทำผิดร้ายแรงและมีโทษสูงและต้องดูแลเป็นพิเศษ**. (รายงานการวิจัย). กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, กระทรวงยุติธรรม.

ณัฐพงษ์ เชื้อชาติ. (2555.). **การกระทำผิดทางอาญาของเด็กและเยาวชน**. โครงการประชุมเวทีวิชาการระดับชาติ Smarts ครั้งที่ 2, 337.

นุชนาฏ มุกระ. (2553). **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดของผู้ต้องขังเรือนจำกลางเชียงใหม่**. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ปริทรรศน์ แสงทองดี. (2550). **ปัจจัยการควบคุมตนเองและความผูกพันทางสังคมที่มีผลต่อการกระทำผิดในคดียาเสพติดของเด็กและเยาวชนชาย : ศึกษาเฉพาะศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายในกรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาอาชญาวิทยาและงานยุติธรรมบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.

พิริยา เขียววิชัย. (2558). **ปัจจัยความผูกพันทางสังคมและการคบหาสมาคมที่แตกต่างกันที่มีผลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ต้องขังในเรือนจำกลางนครศรีธรรมราช**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาอาชญาวิทยาและงานยุติธรรม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.

พิมพ์ชัย สังสุทธิ. (2555). ความแตกต่างระหว่างเพศชายและเพศหญิงกับการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน : ศึกษาในแนวทางของทฤษฎีความกดดันทั่วไป ทฤษฎีการควบคุมตนเองและทฤษฎีความผูกพันทางสังคม. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาอาชญวิทยาและงานยุติธรรม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.

พระมหาสมชาย จำปาทอง. (2558). ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของผู้ต้องขังในเรือนจำพิเศษธนบุรี : ศึกษาในแนวทางทฤษฎีความผูกพันทางสังคม การควบคุมตนเอง และการคบหาสมาคมที่แตกต่างกัน. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาอาชญวิทยาและงานยุติธรรมบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.

เสกสิทธิ์ สวรรยาธิปัตติ. (2554). การกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินยาเสพติดและชีวิตร่างกาย (คดีร้ายแรง) ของเด็กและเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล : การศึกษาวิจัยโดยใช้ทฤษฎีการควบคุมตนเอง. วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหิดล.

อุษณีย์ ทิพย์สุวรรณ. (2555). เทคนิคการแก้ตัวกับการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของเด็กและเยาวชน : ศึกษาเฉพาะศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาอาชญวิทยาและงานยุติธรรม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.